

Sygn. akt: IV RC 73/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Grażyna Grzybczyk

Protokolant: Beata Doleżych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2021r. w R.

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko R. M. (1)

o alimenty

- 1) zasądza alimenty od pozwanego R. M. (1) na rzecz jego żony M. M. w kwocie po 1000zł (tysiąc złotych) miesięcznie płatne do dnia 15 – tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 kwietnia 2021 roku;
- 2) w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- 3) zasądza od pozwanego R. M. (1) na rzecz powódki M. M. kwotę 2000zł (dwa tysiące złotych) tytułem kosztów zastępstwa adwokata odstępując w pozostałym zakresie od obciążania pozwanego kosztami postępowania za postępowanie przed sądem I instancji;
- 4) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 73/21

UZASADNIENIE WYROKU

Małoletnie powódki W. M. i R. M. (2) działające przez matkę M. M. domagały się zasądzenia od pozwanego R. M. (1) alimentów w kwocie po 1500 zł miesięcznie na rzecz każdej małoletniej powódki, tj. łącznie alimentów w kwocie 3000 zł miesięcznie, płatnych do 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek rat, do rąk matki małoletnich.

W tożsamym pozwie powódka M. M. domagała się zasądzenia od pozwanego R. M. (1) alimentów w kwocie po 1500 zł miesięcznie płatnych do 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od daty wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu żądania podano, że pozwany jest ojcem małoletnich powódek i mężem powódki M. M.. Pozwany nie partycypuje w kosztach utrzymania małoletnich powódek związanych m.in. z opłatami szkolnymi, ubezpieczeniami, leczeniem stomatologicznym i ortodontycznym oraz uczestnictwem w dodatkowych zajęciach pozalekcyjnych. Pozwany nie pozwalał powódce podjąć pracy zawodowej ani dalszej edukacji w celu podniesienia dotychczasowych kwalifikacji zawodowych. Od września 2020 roku pozwany ograniczył powódce dostęp do wspólnych środków finansowych. Powódka nie ma wglądu do wspólnych środków finansowych a z dokonywanych wydatków musi się każdorazowo tłumaczyć. Pozwany nadużywa alkoholu. Ograniczył również powódce oraz małoletnim powódkom dostęp do bieżącej wody i ogrzewania w domu. Uniemożliwił także małoletnim powódkom realizację nauki zdalnej

odłączając dostęp do łącza internetowego. Źródło utrzymania powódki stanowią dochody z podejmowanej pracy dorywczej oraz świadczenie „500 plus” na rzecz małoletnich powódek (pозew k.3-6).

W toku postępowania strony doszły do porozumienia w zakresie roszczenia alimentacyjnego na rzecz małoletnich powódek i zawarły ugodę mediacyjną.

Na mocy ugody mediacyjnej z dnia 19 kwietnia 2021 roku pozwany zobowiązał się do łożenia na rzecz każdej z małoletnich powódek alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie, tj. łącznie w kwocie po 2000 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletnich powódek M. M. do 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek rat, począwszy od 1 kwietnia 2021 roku (protokół z przebiegu mediacji k.23, wniosek i ugoda mediacyjna k. 24-25).

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 26 kwietnia 2021 roku zatwierdzono w/w ugodę mediacyjną przez nadanie klauzuli wykonalności (postanowienie k. 28).

Postępowanie w tej materii zostało umorzone postanowieniem z dnia 27 września 2021 roku.

W toku postępowania jurysdykcyjnego powódka M. M. podtrzymała dotychczasowe stanowisko procesowe. Wskazała, że zmieniła pracę i aktualnie jest zatrudniona w szpitalu psychiatrycznym w R. na stanowisku salowej za wynagrodzeniem 3050 zł brutto miesięcznie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa o alimenty na rzecz żony w całości. Wskazał, że jego dochody w ostatnim czasie uległy istotnemu zmniejszeniu. Ponadto spłaca liczne zobowiązania kredytowe oraz przekazuje regularnie na rzecz małoletnich córek alimenty w wysokości po 2000 zł miesięcznie (protokół rozprawy k. 54,86).

Sąd ustalił.

Powódka M. M. i pozwany pozostają w związku małżeńskim od 27 października 2007 roku. Z małżeństwa stron pochodzą małoletnie córki W. M. ur. (...) oraz R. M. (2) ur. (...). Małoletnie obecnie mają 12 i 13 lat. Uczęszczają odpowiednio do 6 i 7 klasy szkoły podstawowej i są ogólnie zdrowymi dziećmi. Nie sprawiają problemów wychowawczych i realizują bieżący obowiązek szkolny. Otrzymują od pozwanego alimenty w łącznej kwocie po 2000 zł miesięcznie (po 1000 zł na każdą z małoletnich powódek) w ramach ugody mediacyjnej zawartej w toku niniejszego postępowania.

Z biegiem czasu w małżeństwie stron dochodziło do licznych nieporozumień i sytuacji konfliktowych. Aktualnie przed tut. Sądem toczy się sprawa opiekuńcza dotycząca małoletnich córek stron.

Ostatecznie powódka wyprowadziła się od pozwanego. Począwszy od końca kwietnia 2021 roku strony mieszkają osobno i pozostają w separacji faktycznej. Trzy lata temu pomiędzy stronami toczyło się postępowanie sądowe w sprawie o separację. W toku postępowania w sprawie o separację pozwany został zobowiązany w drodze zabezpieczenia do łożenia na rzecz małoletnich córek alimentów w kwocie po 2000 zł miesięcznie na każdą z córek. Jednakże w/w postępowanie o separację zostało ostatecznie umorzone, gdyż powódka cofnęła powództwo licząc na poprawę relacji z pozwanym. Obecnie pomiędzy stronami nie toczy się postępowanie w sprawie o rozwód ani o separację. Strony pozostają w ustroju małżeńskiej wspólności majątkowej.

Powódka ma obecnie 35 lat, z zawodu jest fryzjerką. Jest osobą ogólnie zdrową, nie choruje przewlekle. Aktualnie mieszka w R. wraz z małoletnimi córkami. Wynajmuje dwupokojowe mieszkanie w kamienicy. Pierwotnie pracowała w charakterze kasjera oraz pracownika obsługi klienta na stacji paliw (...) w R. za wynagrodzeniem 2160 zł netto miesięcznie. Od 16 sierpnia 2021 rok jest natomiast zatrudniona w ramach umowy o pracę na okres próbny w SPZOZ Państwowym Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie (...) w R. w na stanowisku salowej w pełnym wymiarze czasu pracy. Osiąga wynagrodzenie rzędu 3050 zł brutto miesięcznie.

Miesięczne wydatki powódki przedstawiają się następująco:

wyżywienie- 300-400 zł,

odzież- 200 zł,

środki czystości- 200 zł

czynsz- 1500 zł,

prąd – 300 zł,

gaz- 100 zł,

tj. łącznie: 2700 zł

z czego kwota ok. 1900 - 2000 zł jest przeznaczana przez powódkę na zaspokojenie kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania.

Wysokość kosztów związanych z utrzymaniem każdej małoletniej córki powódka szacuje na ok. 1500 zł miesięcznie. Taką kwotę powódka wydawała bowiem na utrzymanie córek w czasie wspólnego zamieszkiwania z pozwanym.

Powódka użytkuje samochód osobowy z 2007 roku. Wraz z pozwanym obciążona jest zobowiązaniem kredytowym zaciągniętym na zakup mieszkania oraz domu jednorodzinnego. Wysokość udzielonego kredytu wynosi łącznie ok. 380 000 zł. Ponadto do majątku wspólnego stron należy również lokal mieszkalny w W., na którego zakup strony zaciągnęły kredyt w wysokości ok. 290 000 zł. Powódka nie jest zorientowana co do wysokości rat tytułem spłaty powyższych kredytów, gdyż zobowiązania są spłacane wyłącznie przez pozwanego.

Pozwany R. M. (1) ma obecnie 46 lat. Ma problemy zdrowotne. W zeszłym roku przeszedł zawał mięśnia sercowego. Został poddany zabiegowi operacyjnemu tętnic wieńcowych (wstawienie stentu) i w dalszym ciągu jest osłabiony. Pozostaje pod stałą kontrolą kardi chirurga. Raz w miesiącu uczęszcza na wizyty lekarskie oraz zażywa zalecane lekarstwa. Pozwany mieszka w domu jednorodzinnym położonym w miejscowości P. nieopodal R., który należy do majątku wspólnego stron. W trakcie wspólnego z zamieszkiwania z powódką pozwany zarządzał sprawami. Po przebytych zawale pozwany otrzymał od ubezpieczyciela odszkodowanie w wysokości 160 000 zł, która to kwota została przeznaczona na wykonanie bieżących remontów elewacji w domu, zadaszania tarasu i wyłożenia kostki brukowej. Poza tymi wydatkami pozwany za zgodą powódki zakupił profesjonalne głośniki w kwocie ok. 14 000 zł. Pozwany posiada wykształcenie w zakresie technika mechanizacji rolnictwa. Pozwany jest obecnie zatrudniony w (...) Sp. z o.o.” z siedzibą w P. na stanowisku dyrektora marketu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Aktualnie pozwany pracuje w B. przez pięć dni w tygodniu. Dojazdy do pracy zajmują mu średnio ok. trzech godzin dziennie.

Średniomiesięczne wynagrodzenie pozwanego za okres od 12.10.2020 roku do 31.12.2020 roku wyniosło 10 382 zł netto, za okres od 1 stycznia 2021 roku do 31 marca 2021 roku 11 841 zł netto, z kolei w kwietniu 2021 roku odpowiednio 11 583 zł netto. W zeznaniu podatkowym o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za rok 2020 wykazano dochód w kwocie 194.702,92 zł – co daje kwotę na poziomie ok. 16.225 zł miesięcznie (informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. – k. 62).

Od lipca 2021 roku z powodu przekroczenia progu podatkowego wynagrodzenie osiągnięte przez pozwanego uległy zmniejszeniu do kwoty ponad 9000 zł netto miesięcznie.

Miesięczne wydatki pozwanego przedstawiają się następująco:

wyżywienie – 600 – 700 zł,

odzież – 200 zł,
środki czystości – 200 zł,
lekarstwa- 220 zł,
ubezpieczenie zdrowotne i na życie – 950 zł,
prąd – 400 zł,
woda- 150 zł,
Internet oraz TV- 119 zł,
ogrzewanie (pellet) – ok. 4000 zł rocznie/ok. 333 zł miesięcznie,
wywóz śmieci – 20 zł,
łącznie: ok. 3192 zł.

Pozwany spłaca trzy zobowiązania kredytowe. Rata kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup domu jednorodzinnego wynosi 1680 zł miesięcznie. Poza tym pozwany spłaca również ratę w wysokości ok. 2030 zł miesięcznie tytułem zaciągniętego w 2015 roku kredytu konsolidacyjnego na kwotę 80 000 zł. Do całkowitej spłaty zaciągniętych zobowiązań pozwanemu pozostało co najmniej dwa lata. Pozwany łoży regularnie alimenty na utrzymanie małoletnich córek w łącznej kwocie po 2000 zł miesięcznie.

Utrzymuje z córkami kontakt głównie za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość (rozmowy video itp.). Pozwany wynajmuje mieszkanie w W. uzyskując z tego tytułu czynsz w wysokości ok. 1300 zł miesięcznie.

Z powyższej kwoty pozwany opłaca czynsz dla spółdzielni mieszkaniowej w wysokości 700 zł miesięcznie. Pozwany użytkuje samochód osobowy O. (...) z 2008 roku.

Dowód: odpisy zupełne aktów urodzenia k. 10, 11, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 12, protokół z przebiegu mediacji wraz z ugodą k. 23- 25, listy operacji bankowych pozwanego k. 42 i następne, zaświadczenia zatrudnieniu i wysokości zarobków k. 49- 53, 66-70, informacja Naczelnika US w R. k. 62, protokół rozprawy w sprawie I. N. 129/21 k. 79-82, umowa o pracę k. 85, zeznania powódki k. 54v – 55, zeznania pozwanego k. 55-55v.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie, powyżej opisane. Zgromadzony materiał dowodowy oceniono jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający. Większość twierdzeń stron zasadniczo odnajdowała swoje potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do akt sprawy, których autentyczności nie kwestionowano. Ponadto Sąd dopuszczając dowód z kopii protokołów ze sprawy o wydanie zarządzeń toczącej się przed tut. Sądem pod sygnaturą IV Nsm 129/21 ustalił, że strony pozostają w separacji faktycznej i aktualnie mieszkają osobno.

Strony nie zgłaszały dalszych wniosków dowodowych, a Sąd uznał sprawę za wyjaśnioną do merytorycznego rozstrzygnięcia.

Sąd zważył.

Powódka M. M. oparła swe roszczenie na normie wynikającej z art. 27 k.r.o. zgodnie, z którym oboje małżonkowie mają obowiązek, każde według własnych sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli.

Podkreślenia wymaga, że podstawową zasadą kształtującą zakres tego obowiązku jest zasada równej stopy życiowej małżonków oznaczająca, że małżonkowie mają prawo do zaspokojenia swoich uzasadnionych potrzeb na równym poziomie. Powyższa zasada ma decydujące znaczenie w sytuacji, gdy małżonkowie uzyskują dochody w różnej wysokości, a zaspokojenie ich własnych potrzeb nie równoważy się.

Należy także podkreślić, że art. 27 k.r.o. jest konkretyzacją art. 23 k.r.o. statuującego zasadę równości małżonków zarówno w sferze praw osobistych jak i majątkowych.

Z uchwały Sądu Najwyższego z 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86) wynika m.in., że obowiązek małżonka z art. 27 k.r.o. nie zależy od tego, czy drugi małżonek znajduje się w niedostatku, lecz od tego, by jeden z małżonków nie mógł zaspokoić swoich potrzeb w takim zakresie, w jakim może to uczynić drugi małżonek.

Z kolei drugim kryterium ustalania zakresu świadczeń alimentacyjnych są majątkowe i zarobkowe możliwości osoby zobowiązanej do alimentacji.

Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W rozpatrywanej sprawie strony nadal pozostają małżeństwem, pomimo że żyją w długotrwałym konflikcie, mieszkają osobno i pozostają w separacji faktycznej. Pomiędzy stronami nie toczy się sprawa o rozwód ani o separację.

Nie ulega wątpliwości, że pomiędzy powódką i pozwanym zachodzi skrajna nierówność w zakresie stopy życiowej małżonków. Przejawia się ona znaczną dysproporcją w zakresie dochodów uzyskiwanych przez obie strony. Powódka obecnie pracuje w SPZOZ Państwowym Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie (...) w R., pełniąc obowiązki salowej. Jej miesięczne wynagrodzenie wynosi 3050 zł brutto. Z kolei pozwany od wielu lat jest zatrudniony na stanowisku dyrektora supermarketu a jego wynagrodzenie oscyluje na poziomie ok. 11 500 zł netto miesięcznie.

Co prawda od lipca 2021 roku wynagrodzenie pozwanego uległo zmniejszeniu do kwoty ponad 9000 zł netto miesięcznie co jednak w dalszym ciągu stanowi istotną różnicę w stosunku do wynagrodzenia osiąganego przez powódkę. Powódka nie może zaspokoić swoich potrzeb w takim zakresie, w jakim może to uczynić pozwany.

W ocenie Sądu pozwany powinien przyczyniać się do utrzymania żony, albowiem jest to konsekwencja zawarcia przez niego małżeństwa, a w ten sposób również wypełnia swój obowiązek dbałości o żonę. Podkreślenia wymaga, że strony są wieloletnim małżeństwem, gdzie powódka przez długi czas poprzez pracę zarobkową, ale również osobiste starania dbała o zaspokojenie potrzeb założonej rodziny.

Z powyższych względów powództwo M. M. zasługiwało na uwzględnienie jednakże w częściowym zakresie.

W ocenie Sądu rata alimentacyjna ustalona na poziomie 1000 zł miesięcznie pozostaje w korelacji z usprawiedliwionymi potrzebami powódki, której miesięczny koszt utrzymania wynosi łącznie ok. 2700 zł mając na uwadze również koszty związane z bieżącym utrzymaniem mieszkania.

Z kolei miesięczny koszt utrzymania pozwanego wynosi ok. 3192 zł. Pozwanemu po potrąceniu kwoty alimentów ustalonej na poziomie 1000 zł miesięcznie z uwzględnieniem kwoty alimentów przypadającej na rzecz małoletnich córek, pozostanie jeszcze wolna kwota, która będzie mógł przeznaczyć choćby na spłatę zobowiązań kredytowych.

Sąd uznał, że pomimo zobowiązań kredytowych obciążających pozwanego, które wynoszą łącznie ok. 3600 - 3700 zł miesięcznie, kwota alimentów ustalona na rzecz powódki w wysokości 1000 zł miesięcznie nie będzie stanowiła dla pozwanego nadmiernego obciążania finansowego ani też nie spowoduje wystąpienia po jego stronie uszczerbku w usprawiedliwionych dobrach własnych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 27 k.r.o. w zw. z art. 23 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. zasądził od pozwanego na rzecz powódki M. M. alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie począwszy od dnia 1 kwietnia 2021 roku.

Ustalając datę początkową obowiązku alimentacyjnego Sąd miał na względzie fakt, że pozwany poczynił od 1 kwietnia 2021 roku zobowiązań się do świadczenia alimentów na rzecz małoletnich córek stron.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako wykraczające poza możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, wobec aktualnych zobowiązań finansowych obciążających pozwanego.

O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., natomiast o natychmiastowej wykonalności punktu 1 wyroku Sąd orzekł na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd stosownie do art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c. oraz § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) mając na względzie zakres uwzględnienia powództwa zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego, jednocześnie z mocy art. 102 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. odstępując w pozostałym zakresie od obciążania pozwanego kosztami postępowania za postępowanie przez sądem I instancji, mając na względzie obecną sytuację życiową pozwanego i doniosłość obowiązku alimentacyjnego.

R., 27 września 2021 roku Sędzia Grażyna Grzybczyk